

Izgredi v italijanski zbornici.

MED FAŠISTOVSKIMI IN POSLANCI AVANTISTOV JE PRIŠLO DO HUDEGA PREREKANJA, KATEREMU JE SLEDIL TUDI PRETEP.

Rim, Italija. — V soboto se je vršila seja v italijanski poslanski zbornici. Na to sejo so tudi prišli nekateri poslanci ljudske stranke, ki so bili že dlje časa v opoziciji in se pridružili takozvanim avantistom. Oni se že od meseca junija niso vdeležili nobene seje, le nekateri tovariši so pretekli mesec zopet prišli na sejo, katerim so se ostali sledili.

Ko je bila seja končana, so na hodniku neki fašistovski poslanci napadli Paolo Cappa, ki je nasprotnik fašizma in ga po dolgem prerekanju pretepli. Kmalu na to je še druga skupina fašistov napadla poslance ljudske stranke, katere so tudi pretepli. Trije so zadobili težke poškodbe.

Da je prišlo do teh izgrediv je privedel v prvi vrsti premier Mussolini sam, ko je nasprotnike fašizma napadel v zbornici v svojem govoru.

Na seji je bilo predlagano, naj v znak žalovanja po smrti kraljeve matere Margherite zbornica za tri dni preneha z delovanjem. Na ta predlog je Mussolini vstal raz svojega sedišča in z gromovitim glasom rekel, da se strinja s predlogom, a ne za tri dni, temveč le za en dan; kajti za rešiti imamo važne stvari. Na to se je obrnil proti poslancem ljudske stranke in rekel: "Za rešiti imamo moralno vprašanje, ne da bi se odlašalo." Poslanci opozicije so seveda razumeli, kaj pomenijo diktatorjeve besede. Opozicija je potem izdala poročilo, v katerem protestirajo in izjavljajo, da pod takimi okoliščinami jim ni mogoče vdeleževati se sej v posl. zbornici.

Toraj z batinami udrihajo po poslancih svojega rodu, kaj moramo šele pričakovati od fašistov, pod katerim poveljstvom so naši vbogi zaslužni brati. V nebo vpijoča krivica se njim godi.

SMRT MORILCA, KI JE UMRIL POLICISTA.

Salt Lake City, Utah. — Ralph W. Seybold iz Defiance, O., morilec policista David Crowtherja, je bil v petek na dvorišču državne ječe ustreljen. Seyboldt, še mladenič, se je mirno postavil k zidu, po veljnik streljavec mu je pripel na prsi nad srcem za cilj znamenje srca na papirju; ostro povelje, Seyboldt je pogumno dvignil glavo, kakor en strel je zgrmel in — mrtev se je zgrudil zločinec.

IZGROV RUSIJE GLEDE DISKUZIJE RAZOROŽEVANJA.

Moskva, Rusija. — V odgovor na vabilo lige narodov na pripravljeno razoroževalno konferenco je sovjetska vlada v Rusiji navedla vzrok, zakaj se ne mara vdeležiti imenovane konference. Odgovor se glasi, da bi sovjetska vlada rada poslala svoje zastopnike na konferenco, ako bi se obdržala kjerkoli drugje, samo ne v Švic. To pa radi tega, ker je bil na švicarskih tleh umorjen leta 1923 Vavilav Vorovsky, boljševiški poslanik. Pač pa je pripravljena Rusija poslati svoje delegate v Ženevo, ako se švicarska vlada oprosti in obznanjuje kar se je zgodilo, zlasti pa, da kaznuje morilca.

LIGA DELA SKRBI FRAN-SKO-ANGLEŠKIM VODITELJEM.

Francosko-angliški voditelji čutijo, da izgubljajo kontrolo nad Ligo narodov. — Razoroževalna konferenca se odlašala na nedoločen čas.

London, Vel. Britanija. — Francoski in angleški visoki državni bode imeli sejo, na kateri bodo razpravljali, kako priti zopet skupaj, ker so se eden drugemu oddaljili radi razoroževalnega programa. Dejstvo je, da so eni kakor drugi zapazili, da ni več tako kakor je bilo pri Ligi narodov, namreč, da sti le Anglija in Francija imeli največjo besedo, temveč ta kontrola se jim polzi iz roke.

Na prihodnji pripravljevalni seji za razoroževalno konferenco, bodo delegati iz Amerike, Nemčije in Rusije, formirali enoten blok neodvisnežev, kateri pa že naprej skrbi francoske in angleške voditelje. Glede na to se bodo premier Briand in Austin Chamberlain, kakor drugi višji državni obeh držav zbirali skupaj in razpravljali, kako bi oni kontrolirali nameravano razoroževalno konferenco. Sir Austen Chamberlain je rekel, ako ne bosti Francija in Anglija delati tesno z roko v roki, je nevarnost, da bodo ligine afere prešle pod drugo kontrolo. V sled tega nameravajo Briand in Chamberlain priti do trdnega dogovora in izdelati program, na podlagi katerega bosta Francija kakor Anglija po svojih delegatih predložili dogovorjeni načrt komisiji.

Je pa tudi še drugo vprašanje, ki dela preglavice Briandu in Austinu. Namreč Poljska zahteva sedež v liginem svetu, kakor hitro se sprejme Nemčijo. Poljska grozi in pravi, če se ne bo vpoštevalo njene zahteve, bo organizirala nasprotujočo stranko, katera bo delala o vire kadar bo treba enoglasnega glasovanja za kakršnokoli rešitev.

Ker je nemški zunanji minister Stresemann pri volji, da se počaka z razoroževalno konferenco, dokler tudi Nemčija ne postane članica Društva narodov, se bo najbrže nameravana konferenca obdržavala pozneje, kakor je bilo prvotno objavljeno.

POLICIST V BOJU Z BANDITOM.

Chicago, Ill. — Joseph Sheridan, star 34 let, nepopolnživ tat je po noči napadel policista Garrity, ki pa ni bil v službi in je s svojim prijateljem šel mirno po ulici, bližini Chicago ave. in Sedgwick ceste. Vnel se je boj, v katerem je bil napadeni policist zmagovalac, oddal je tri strele na napadaleca, kateri se je zadet v srce mrtev zgrudil na tla.

New York, N. Y. — z zapuščine bivšega senatorja W. A. Clark so prodali umetnine in slikarska dela, ki so se nahajala v palači pokojnega na 5. avenue, za kar so skupili pol milijona dolarjev.

POMAGAJMO JIM!

BOJ ZA DELAVSKE PRAVICE SE NADALJUJE. — BEDA MED STAVKARJI JE VELIKA. — TAKOJŠNA POMOČ JE POTREBNA. — POMAGAJMO JIM!

Že smo mislili, da bo novo leto 1926. prineslo spravo na polju trdega premoga med operatorji in premogarji. Že smo ravno mislili pred kratkim dvigniti misel med Slovence v Ameriki za pomožno akcijo, ki naj bi pomagala slov. stavkarjem v okrožju trdega premoga. Pa je prišla vest, da se začne pogajanja in mislili smo, morda se pa premogarski baronje le usmilijo delavcev premogarjev in jim bodo dali, kar od njih delavci opravljeno zahtevajo. A vsi upi so splavali po vodi, trdovratnost antracitnih baronov jih je potopila, pogajanja so se razbila — razbila jih je skrajna trdovratnost premogarskih baronov — stavka se nadaljuje, — beda je velika in vedno narašča.

Od prvega septembra 1925 naprej so antracitni premogarji brez dela in vsakega zaslužka. Kaj se to pravi za delavca z veliko družino, ki tudi tedaj, ko se dela, le komaj shaja in živi revno, si lahko vsak sam misli. Skoro pet mesecev brez dela je za revne ljudi, ki so odvisni od dnevnega zaslužka nekaj, ki jih mora pahniti v največjo revščino, da ne rečemo celo v obup. V takem položaju je na tisoče premogarskih družin po antracitnem okrožju.

Premogarski baronje se jih ne usmilijo. Ti ravno hočejo premogarje z lakoto in revščino zlomiti k tlom, da bi v takem položaju prisiljeni sprejeli za delavce naravnost poniževalne pogoje. Ne usmilijo se revnih premogarjev drugi bogatini, a potreba je velika, — treba takojšne pomoči. Kdo naj pomaga? — Bogatini nečejo, ti niso delavski prijatelji. Zato ne preostaja drugega, kakor da se za pomoč stavkarjem obrnemo na tovarise delavce.

Med Slovenci v Ameriki se kolekta za veliko stvari. Veliko smo že pomagali revežem onkraj morja, kakor tudi raznim ustanovam itd. Ali bomo pa reveže v lastnih vrstah prezrli? Nikakor ne — ne smemo in tega ne bomo!

Mi kot Slovenci smo v prvi vrsti poklicani pomagati slovenskim stavkarjem premogarjem po antracitnih okrožjih. Vemo, da je po teh krajih marsikatera slovenska družina v veliki potrebi. Očetje so že skoro pet mesecev brez dela. Pomoči potrebujejo predvsem

družine, zato bomo nudili le bolj družinam pomoč.

Pomoč je potrebna takoj, zato kdor more pomagaj takoj! Naj bo dar še tako manjhen, če ni več kakor par centov, s hvaležnostjo bodo sprejeti za reveže stavkarje.

List "Amerikanski Slovenec" bo sprejemal te darove in jih po previdnosti delil med slovenske premogarske družine, ki so prizadete vsled stavke.

Ko je končala zadnja premogarska stavka leta 1922., je ostalo v fondu za revne premogarje, za katere je zbiral tedaj list "Edinost", svota \$28.00. Torej je toliko že na roki, kar se obrne sedaj za pomoč antracitnim premogarjem.

Rojaki, karkoli kdo more naj daruje. Naj bo, kakor smo omenili, tudi samo par centov, dobri so, za nje bo kupila lahko kaka slovenska mati lačnemu otročičku kos kruha.

Slovenske družine, ki so resnično v potrebi in potrebujejo pomoči, se naj pa obrnejo na "Amerikanskega Slovence" za pomoč in dalo se jim bo pomoč, kakor bo dovoljeval tozadevni sklad za stavkarje.

Pred nami je torej prošnja za slovenske stavkarje — za lastne rojake. Kdo jo bo prezrl, kdo ne bo pomagal revnim slovenskim stavkarjem? Kdo ne bo segel v žep in pomagal svojim lastnim rojakom, ki so obubožali v boju proti kapitalizmu za svoje pravice? **Rojaki, njih zmaga pomeni zmago za nas! Njih poraz — bo naš poraz! Zato tisti, ki delamo, pomagamo premogarjem v dnevnih njihove preizkušnje!**

Sugestiramo, da naj se v vsaki naselbini zavzame par mož in naj gredo okrog in pobirajo prispevke za urpeče premogarje. Kadar bomo mi delavci drugih strok v potrebi, se bodo gotovo tudi premogarji nas spominjali, kakor so se že številokrat. Vse darovalce, ki bodo kaj darovali v ta namen, bomo objavili v našem listu z imenom in svoto.

Se enkrat kličemo vsem: **rojaki pomagajte svojim sorokom, ki so v stiski in bedi!**
UREDNIŠTVO "AMER. SLOVENCE."
Opomba: — Vse darove se naj pošlje naravnost na naše uredništvo, ki bo skrbelo, da bo vsak najmanjši dar prišel v roke revnim premogarskim slovenskim družinam.

STAVKALOČI PREMOGARJI KRIŽEM SVETA. ŠESTA OBLETNICA PROHIBICIJE.

SOLIDARNI.
Stavkajoči premogarji lojalno slede svojim voditeljem. — Kapitalisti mislijo, da bo premogarje lakota priviedla na delo, a se pošteno motijo.

Scranton, Pa. — Vse intrige operatorjev, katerim je z vso energijo pomagalo domalega vse meščansko časopisje niso uspele, da bi razbile solidarnost stavkajočim premogarjem. Kapitalistično časopisje se na vso moč trudi, da bi z svojim uplivanjem ustvarilo mnenje v premogarskih vrstah, češ, bitka je izgubljena, najboljšje je, da greste na delo in se tako izognete pomankanju in trpljenju. Ali premogarji so preveč zavedni, oni vstrajajo, oni vedo, da edino potom solidarnega vstrajanja bodo prišli do konečne zmage. Zato je vse intrigiranje zastoj. Nobena sovražna poteza operatorjev jih ne bo omajala. Pripravljeni so tudi trpeti za svoje pravice in vse zavedno delavstvo vseh strok jih bo podpiralo v njihovem pravičnem boju.

Premogarji slede lojalno svojim voditeljem, ki so jih pošteno vodili v že večih enakih bojih. Njih trdni sklep je vstrajati do konca.

Managua, Nicaragua. — Carlos Solorzano, ki je bil pred enim letom izvoljen predsednikom Nicaragua, je rezigniral.

Galveston, Tex. — Ogenj je izbruhnil na pomolu kjer so skladišča in ogrožal štiri bloke. Škoda je cenjena na pol milijona dolarjev. Uničenih je 4000 svežnjev bombaža.

Chicago, Ill. — John Kellner, star 53 let, 606 N. Clark st. je močno žaloval ker mu je umrl edini sin. V žalosti si je prerezal žile na roki in vrati z britvijo, da je izkravrel. Našli so listek na katerega je napisal sledeče: "Naveličal sem se življenja. Vzel sem iz banke svojih \$4000 katere sem v peči zažgal. Moje truplo naj se sežge, pepel pa strosi na vse štiri vetrove."

Jefferson City, Mo. — V državni ječi v Missouri ne bodo imeli več tatinskih bančni uslužbenci, ali sploh oni, ki povzročijo propast kakšne banke, da bi imeli pisarniška dela, temveč odkazalo se jim bo najhtrše jetniško delo.

Jeruzalem. — Volitve so se vršile v Aleppo, ki je drugo največje mesto v Siriji. Nastali so pa nemiri, vmes je morala poseči policija in aretirala 1300 Arabcev.

— "Suhači" in "mokračji" pravijo, da zmagujejo; obe stranki pa pripoznavati, da je še daleč čas, ko bo ena ali druga rekla, da je zmagovalka.

Šest let je preteklo, ko je postala pravomočna prohibicijska postava, katera je kakor senca padla na "osebno svobodo," s katero se ponša naša velika republika.

Kaj-se je v teh šestih letih doseglo s prohibicijo, je vsakemu znano. Bodimo odkritosrčni in pripoznajmo, da koristnega prav nič; škodovalo pa mnogim, ki bi morebiti še danes bili pri življenju, ko bi jih ne bilo umorilo žganje in strupeno žgane, katero prinašajo na trg brezvestni "bootlegarji" — oni, katerim je prohibicijska postava pripomogla do premoženja.

Od kar je prohibicija sta nastali dve stranki. Eno imenujejo stranko suhačev, katera se bojuje za forsiranje prohibicijske postav; dočim druga — stranka mokrih, vodi boj proti tej postavi. Obe stranki pa priznavati, da je še daleč čas, ko se bo reklo, da je ena ali druga zmagala.

Obe stranki bosta začeli s vodili kampanjo; voditelji ene, kakor druge javljajo, da je zmaga na njih strani. Bodočnost bo pokazala.

SIRITE AMER. SLOVENCE.

Iz Jugoslavije

PAŠIČ JE ZOPET OZDRAVIL IN SE POJAVIL V SVOJEM KABINETU. — RADIČ IŠČE ZOPET POTI K OPOZICIJI. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Pašič zopet na delu.

Pašič je zopet pričel s svojimi posli. V dobroučenih krogih trdijo, da je Pašičevo ozdravljenje v času, ko je politični mir, značilno. Morda namerava baš sedaj, ko je ves radikalni klub izven Beograda, začeti z reševanjem velikega problema, ki je nastal v radikalnem klubu po važnem nastopu Jovanoviča in še nekaterih radikalnih poslancev. Ali bo Pašič sedaj dejansko otvoril krizo, kakor to pričakujejo njegovi prijatelji, se sedaj še ne da reči.

Pašičevo ozdravljenje v političnih krogih je vzbudilo veliko pozornost.

Resni politični krogi so pričrpanja, da se je vršil med Radičem in Petrovičem resen političen razgovor z ozirom na eventuelni razcep v radikalni stranki. In kaj bi bilo treba storiti v slučaju da do tega pride? Z drugo besedo to pomeni, da pripravljaja Stjepan Radič tla, kako bi mogel v morebitno izpremenjenem položaju najti možnost, da se obdrži v vladi in da se zopet približa Korošču in Davidovcu.

Tihotapstvo v Zagrebu.

V Zagrebu so prišli na sled nekemu trgovcu, ki je prejel z Dunaja šest zabojev blaga, baje bombažnih tkanin; trgovec je blago na nekak način vzel iz zabojev, katere je nato napolnil s papirjem in jih poslal trdniki nazaj, češ da blaga noče prevzeti. Oblast je stvari prišla na sled in se sedaj vrši preiskava. Država je oškodovana za 200.000 Din odnosno za 2 mil. Din.

Rop v sredi Zagreba.

Ko je sluga nekega zagrebškega podjetja v nekem državnem uradu v Zagrebu dvignil za svojo trdko 200.000 Din, je nenadoma dobil močan udarec na glavo, da se je onesvetil. Ko se je zavedel, je videl, da mu je neznan napadalec odnesel vseh 200.000 Din. Oblast je uvedla preiskavo.

Umrli

so v Ljubljani: Martin Janeč, celogruntar, 48 let. — Ciril Lobe, nadučitelj sin, 1 leto. — Marija Vozel, bivša šivilja, hiralna, 55 let. — Uršula Stegar, tobačna delavka v pok., 73 let. — Libera Krapeš, nadpremičeva hči, 11 let. — Blaž Mihelič, delavec, 51 let. — Fran Sterle, kleparski pomočnik, 80 let.

Zmrznil

je na Polzeli dne 18. decembra prevžitkar Martin Korber. V hipni duševni zmedenosti je ponoči ušel malodane gol na prosto, kjer je taval do jutra po snegu. Napol zmrznjenega so našli ljudje, idoč zjutraj v cerkev. Spravili so ga v hišo, kjer pa je kmalu izdihnil.

Umrli

je v Mariboru Roza Lajh, mati okrajnega cestnega mojstra g. Franca Lajh.

Ošpice

so se začele v Mariboru močno širiti. Tudi škrlatica napreduje. Zdravstvena oblast je izdala stroge odredbe. Hudo je ta odredba zadela v nekaterih hišah

dijake, ker niso smeli na božične počitnice.

Neprevidnost.

V kotlu je kurila Alojzija Koren, dekla pri veleposestniku Rothu v Radvanju. Pri tem si je zažgala obleko in ko je bila že vsa v plamenu, je hitela k materi na dvor, dasi ji je bil moker sneg pred nosom. Mati pa je zopet hitela nazaj v kuhinjo po vodo in je dekla med tem časom seveda vsa zgorela.

Ponesrečeni duhovnik.

Č. g. Marko Škofič, kaplan v Kapeli pri Radencih, je na potu, ko se je vračal od obiska bolnika, tako nesrečno padel, da si je zlomil nogo. Leži doma v oskrbi zdravnika.

Umrli

je v Ljubljani v bolnišnici Martin Janeč, posestnik s Pleš, vzoren gospodar in vseskozi zvest somišljenik SLS.

Velik požar

je uničil v Majšperku hišo in vsa gospodarska poslopja veleposestniku Vinku Turkušu. Malomarnost je, da nimajo ne v Majšperku, ne na Ptujski gori požarne brambe.

Velika defraudacija v Vinkovcih.

Po nalogu državnega pravdnika je bil m. m. v Vinkovcih aretiran predstojnik tamkajšnega tobačnega skladišča Arangelj Štefanovič in sicer zaradi defraudacije in zlorabe uradne oblasti. Štefanovič je oškodoval državo za 200.000 Din. Vodil je napačne seznamke delavcev, ki faktično niso bili najeti, prebitek zaračunane mezde pa je porabil zase. Živel je zelo potratno ter je imel dva avtomobila.

KATOLIČAN BREZ KATOLIŠKEGA LISTA JE NIČ!

Denarne pošiljave. V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, itd.

Naša banka ima svoje lastne zvezs pošto in zanesljivi bankni v starem kraju in naše pošiljave so dostavljene prejemniku na dom ali na zadnjo pošto točno in brez vsakega odbitka.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile večeraj sledeče:

Skupno s poštnino:	
500 — Din.	\$ 9.55
1,000 — Din.	\$ 18.75
2,500 — Din.	\$ 46.75
5,000 — Din.	\$ 93.00
10,000 — Din.	\$ 185.00
100 — Lir	\$ 4.70
200 — Lir	\$ 9.05
500 — Lir	\$ 21.75
1,000 — Lir	\$ 42.25

Pri pošiljkih nad 10,000 Din. ali nad 2000 Lir poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepriljubljeno, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljave nakazuje po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

DOLARJE POŠILJAMO MI TUDI V JUGOSLAVIJO IN SICER PO POŠTI KAKOR TUDI BRZOJAVNO.

Vse pošiljave naslovite na SLOVENSKO BANKO

ZAKRAJŠEK & ČEŠAREK
455 W. 42nd St., New York, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slo-

v Ameriki.

Ustanovljen leta

Izhaja vsak dan raz-
deljivo in dnevno po po-
sti.Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO

Naslov uredništva in uprave:

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Telefon: Canal 0098.

The first and the oldest Slo-

venian newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day, and the day after holidays.Published by:
EDINOST PUBLISHING CO

Address of publication office:

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Canal 0098.

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto 6.00	For one year 6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00

DOPIŠI važnega pomena za hitro objavo morajo biti dopisani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira.

POZOR: — Številka poleg Vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Katoliška društva in njih velika misija

"Povej mi s kom občuješ in jaz ti povem, kdo si!" pravi slovenski pregovor doma.

V Ameriki pa bi bil ta pregovor bolj pravilen tako le: "Povej mi v kakem društvu si in jaz ti povem kdo si!"

Da, velikanski je upliv, katerega imajo naša podporna društva na razmere našega naroda v Ameriki. Saj vsi vidimo, vsak v svoji naselbini, kolika opora so dobra katoliška društva naselbinam in našim slovenskim župnijam. Povsod najdemo pravi začetek družabnega življenja med Slovenci v Ameriki pri prvemu društvu v naselbini. Ko je prvo društvo oživelo, je oživelo med rojaki bolj družabno življenje, kajti društvo je postalo tista vez, ki je naše ljudi v tem novem svetu združevalo in skupaj vabilo na društvene sestanke, kot seje, veselice in igre itd. Tu smo se šele začeli spoznavati, imenovati med seboj brate in sestre. Že samo to pokazuje, kaj so naša podporna društva za nas Slovence v Ameriki v družabnem oziru.

In koliko dobrodelnosti so izvršila naša katoliška društva v tem novem svetu za naše slovenske izseljence. Ko bi dobili skupaj vse tiste zapise, krajevnih društev, koliko so ta društva že prispevala za svoje bolne in onemoglo člane, kako velika svota bi to bila. Koliko so katoliška društva že izdala za razne dobrodelne narodne ustanove tu in čez morje v staro domovino. Koliko so pomagale našim slovenskim cerkvam v Ameriki. Lahko rečemo, da katoliška društva so bila in bodo našim naselbinam in našemu narodu glavna opora, tako v družabnem, kakor v dobrodelnem oziru.

Kakor so na eni strani veliko dobrega storila katoliška društva za naš narod, tako so pa na drugi strani storila veliko slabega in hudega slovenska brezverska in protiverska društva in organizacije. Narod so potegnile v sedanjo versko mizerijo. Tako lahko rečemo, da se je začelo vse dobro med nami potom naših dobrih katoliških društev in vse slabo pa potom brezverskih društev.

Katoliška podporna društva imajo zato velikansko misijo med nami in naš katoliški napredek bo zavisel veliko od tega, kako bodo v bodočnosti naša katoliška društva in jednote izvrševale to svojo misijo.

Kot podporna društva so ta društva dolžna pred vsem skrbeti za telesno podporo zato, da poskrbe potrebnih sredstev, da dajo udom ob času boleznih bolniško podporo in ob času smrti sorodnikom smrtno podporo. Vse to je res. Toda naši pionirji ustanovitelji teh organizacij so takoj v začetku videli, da ta društva in jednote silno veliko lahko store tudi za vero svojega naroda, ali pa tudi proti veri. Zato so dali tem društvam in jednotam podlago katoliških načel in jim izročili tudi večjo nalogo — misijsko nalogo: ohranjanje med članstvom in slovenskim narodom sv. vero.

In v resnici katoliška društva in organizacije imajo mogočna sredstva v svoji oblasti na razpolago, da prav lahko vrše veliko svoje misijske delovanje.

Poglejmo:

1. Kot katoliška društva imajo vsa v svojih pravilih dolžnost velikonočnega sv. obhajila. Ali ni to nekaj lepega in pomembnega, ko naša katoliška društva pripeljejo vsako leto na tisoče in tisoče svojih udov k spovednici in mizi Gospodovi. Ali ni to misijsko delo? Vidite in katoliško društvo je tisti faktor, ki to dela. Zato cenimo katol. društva!

2. Glede duhovnega poštenega življenja imajo katoliška društva zopet krasno polje in izborna sredstva na razpolago, da to življenje pospešujejo. Tu se zahteva od udov, da so praktični katoličani. Kjer so vestni možje na krmilu in vodijo društvo v tem smislu, koliko lahko glede tega vplivajo na člane.

Vseposod se jih lahko naučijo za versko življenje. In povsod, kjer koli so imela društva take moze na krmilu, so nastala slovenske župnije ravno po inicijativni katol. društva. Pri društvih se je misel sprožila in začelo prvo delovanje za ustanavljanje naših slovenskih župnij. Dalje, ali nimajo ravno pravila naše katoliške jednote točke, ki prepoveduje pijančevanje? Daje točka, ki prepoveduje imeti v društvu člane, ki bi ne bili pravilno poročeni? Točka, ki zapoveduje svojim članom pošiljati otroke v katol. šolo, kjer je to mogoče? Koliko se je že v tem oziru dobrega storilo za naš narod.

Vse to jasno pokazuje dvojce:

1. da je dolžnost vseh slovenskih katoličanov v vesti, da stopajo samo v katoliška društva in

2. da je dolžnost vseh voditeljev, duhovskega in svetnega stanu, da krepko podpirajo naše katol. javno društveno življenje se zanj zanimajo, kjer koli kaj mogoče.

Zato, ako hočemo poživeti med nami katol. Slovenci, katoliško zavest in katoliško življenje se moramo z vso energijo, z vsem naučenjem, pa tudi z vso požrtvovalnostjo lotiti pred vsem tega dela. Dokler ne bomo spravili števila članstva naše K. S. K. Jednote vsaj na 50 tisoč, tako dolgo nikar ne govorimo, da smo uspeli s svojim delom. Vsaka še manjša naša slovenska naselbina v Ameriki mora dobiti svojo podružnico KSKJ. To mora biti ideal vseh katoliških Slovencev po Ameriki.

Te dolžnosti se moramo zavediti vsi brez razločka. Tu vsakdo lahko pomaga, vsakdo lahko sodeluje. Treba samo resne volje. Če vas je kje v kakšni naselbini samo 8, ki ste katoliškega duha, pa že lahko ustanovite društvo in ga priklopite h K. S. K. J. Kar začnite ga, naprej bo že samo šlo.

Naprej Slovenci in Slovenke za K. S. K. Jednoto. Naprej, da postane K. S. K. Jednosta največja slovenska podporna organizacija!

Eveleth, Minn. Karjev v Minnesoti niti ni, to Cenjeni g. urednik A. S.: — vsak pošten človek pripozna. Že dolgo časa se ni nihče oglašal iz naše slovenske naselbine gotovo si mislite da smo res vsi zmzrlji v severni Minnesoti, ali so rudeči, ampak zeleni kot se motite. Ako ravno zima pri tiska živo srebro doli do 30 stopinj pod ničlo, vseeno se dobi-jo ljudje posebno nekatere ženske tako vročerkne, da jih kar glava zaboli. Ni moj namen se po časnikih pregovarjati z nikomur, a ker ljubim resnico jo hočem tudi zagovarjati in to-čem tudi da napadalec (ke) piše-je v časnikih resnico, katera se more dokazati. Z dnem 19-tega decembra 1925 je neka ženska pod imenom Josephine Frantor v Prosveti napisala lažnjiv dopis, o sestanku Evelethskih društev spadajočih h K. S. K. J. Uže v začetku istega, omenja o nervoznosti, mor-ja da res nervozna in o nje-nem glavobolu 12. dec. 1925 zvečer, ko je tudi ona prišla z hinavskim namenom k sestanku društev spadajočih h K. S. K. J. Škoda, da ni omenila, da jo glava boli tam, saj bi ji dali hitro zdravniško pomoč, ko se je ravno zdravnik mudil v istem prostoru, in istem času. Ampak je storila tako kot oni, ki je konja iskal, ter rekel znam, da je tu doli ali grem rajši še na- prej pogledat. Omenjena dopi-sovalka piše v Prosveti in kri-tizira o govoru Mr. Jos. Zalarja gl. tajnika K. S. K. J. nam-reč, da se je izrazil, da ni on prišel v Minnesoto rudečkarjev spreobračati, in da jih namera. Gotovo, da jih ni, ker rudeč-

Grile: "Veš, Kordeš, tu v ljudski državi je potrebna cela armada uradnikov in paz-nikov, ki morajo gledati vsakemu na prste, da dela in da je delo kaj vredno in ki mo-rajajo računati, koliko bo treba vsakemu iz-plaćati za njegovo delo. Preje v Trstu vse-ga tega ni bilo. Tam je vladalo razmerje kupecev in prodajalcev. Ni bilo treba urad-nov gledati čevljarju na prste, kako in koli-ko dela; zakaj čevljarjevi odjemalci sami so mu gledali na prste, če izdeluje dobro in ceno blago. Tako je bil čevljar sam pri-siljen, vršiti svojo dolžnost, ako ni hotel, da izgubi odjemalce. — Tukaj v Socialiji je to vse drugače. Velika množica uradnikov in paznikov pogoltno neverjetno velikanske vsote, tako da delavcem ne ostane mnogo. Razen tega kopijejo višji uradniki skrivaj velike vsote na različne načine, tako n. pr. s korupcijo. Zato se sliši od časa do časa, kako je eden ali drugi pobegnil z milijoni. Ne, ne, Kordeš! Brez vere ne gre. Glavna krivda naše nesreče je, da so razglasili ve-ro za zasebno stvar."

Kordeš: "Pri vas v resnici niti pokopan ne bi hotel biti!"

Grile: "Saj tudi ne gre! Sežgali te bodo, a ne pokopali; mogoče celo preje, kakor ti je všeč."

Kordeš: "Mene kar mrz pretresa, ako pomislim, da sem v Socialiji. Ko bi bil že vsaj zopet v Trstu pri ženi in otrocih!"

Grile: "To je pobožna želja, a zdaj je prepžnost. Stvar bi si bil dobrodu premislil predno si prišel v Socialijo!"

Kordeš: "Kako pa bi bil mogel le odda-ljeno misliti, da vladajo v Socialiji take raz-mere?"

Grile: "Če bi bil le malo pomislil, bi mor-al vedeti, da vse te stvari, ki sem ti jih po-vedal, niso nič drugega, kakor dosledni razvoj iz socialnodemokratskih načel in posebnost iz načela: vera je zasebna stvar."

"Tako, Lončar, jaz sem svojo zgodbo končal," je rekel Naglič.

"Ta enakost vseh v Socialiji je bila res usodopolna!" je pritrtil zamišljeno Lončar. "Tega si ne bi bil nikoli mislil, da mo-rejo izvirati take posledice iz načela, da je vera zasebna stvar. Veš kaj, Naglič, jaz o-stanem pri svoji veri. Če že nosim ime ka-toličan, hočem katoličan tudi biti. Nihče mi

brazeni, da bomo govorni-kom vino na mizo prinesli in to v javnih prostorih (Public Buildings) in v času prohibi-cije. Ali mar hočete, da Vam še kaj drugega odgovorim na Va-še glavobolno kritiziranje i-mam še dosti gradiva le pridite z Vašimi dopisi seveda v tisti slavnj delavski Prosveti boste že dobili primeren odgovor, ako bo potreba vsaki dan, to-rej dober tek. Dalje pišete, da je pri nas novoslikana (na no-vo preslikana pravilno) cerkev katera? Ali ni slovenska kato-liška cerkev sv. Družine v Eve-lethu in, da so rudečkarji (od-padniki pravilno) več darovali za pokritje stroškov kot oni, ki niso rudeči oziroma odpadniki. Ali ni to hinavska laž? Koliko ste Vi darovali v ta namen? Vašega imena še ne poznamo v župnijskih knjigah.

Kako morete trditi, da ste prispevali za isto, ne vem sploh, ako ste videli še cerkev v no-trajščini a samo slišali ste o-tem, in se upate ponášati z Va-šimi ogromnimi prispevki. H koncu Vas samo opozarjam, da kedaj boste pisali dopis pišite v katerem si bode časniku, poročajte resnico, nikar ne ža-lite Evelethske naselbine. Ako Vam ne ugažajo razmere v E-velethu in ako ni dosti Vaših naprednih sestric tukaj, da bi skupno kramljale si lahko po-iščete drugo naselbino na pri-mer South Lawndale Ave. bi bi-la najbolj pripravna za Vaš ka-liber, pa brez zamere do pri-hodnjic.

Ravno v isti številki Pro-svete se tudi neki Prosvetar iz Elizabeth, N. J. širokousti o nekih gospodih katere imenu-je: Černe, Trunk, šifkartaš pa-ter Zakrajšek, Jerič in še par drugih (tako izobrazeno jih on imenuje). Nemara, da tega revčka tudi glava boli in je go-tovo tudi nervozen, in se hvali koliko ima neka jednota član-stva in, da je največja po član-stvu, bravo, seveda dolarjev ne imenuje. Imenuje dolarje pri K. S. K. J. in neko nebesko za-vevalnina. O Gospodine ta je največ vredna za take, kateri verujejo v resnico, to je v več-no življenje. Seveda Vam je to deveta briga. Ne mislite ven-dar, da so omenjeni štiri go-spodje K. S. K. J. nikakor ne, cela jednota šteje nad 28,000 članov (ic) obojega oddelka to-rej omenjeni gospodje so samo člani iste ali ne? Sicer Vas pa ne sme brigati K. S. K. J. ker tam je članstvo, katero ima du-šo in telo v kar Vi ne verujete torej, hands off Mr. from Eli-zabeth, N. J. Naj bo za sedaj, ob priliki bom več odgovarjal našim neprednjakom (injam) ako jih veseli, torej na delo!

Slovenski pozdrav vsem do-bro mislečim rojakom (injam) po širni Ameriki posebno član-stvu K. S. K. J. in Vam kličem Bog Vas živi! Martin Shukle.

Waukegan-No. Chicago, Ill.

Kaj nam prinese leto 1926?

Ko pregledujemo svojo bilanco za leto 1925, vidimo marsikaj, kar bi lahko ravnali drugače,

ki bi nam bilo v radost, veselje in srečo. Kdo je med nami, ki bi rad ne bil srečen in zadovoljen? Ključ do sreče je varčevanje. Ta ključ varčevanja vam nudi Slovensko stavbinsko in posojilno društvo. Tu vam je dana prilika hraniti in varče-vati. Pričnite hraniti s polju-ko vsotico vsaki teden. Vsak prihranjen cent vam bo dobro došel ter vam pripomogel k va-ši bodoči sreči. Prihranite si de-nar za novo obleko, za radio, avtomobil, za ženitovanje ali za izlet v Kalifornijo, Florido ali za izlet v staro domovino, ali za svoj lastni dom. Je na ti-soče načinov, ki vam bo prihran-jen denar dobrodošel. Le malo dobre volje in vztrajnosti je treba, pa ho šlo.

Da bo vsakemu dana prilika z malim pričetni varčevati; vsled tega Slovensko stavbinsko in posojilno društvo razpisuje za mesec februar veliko kampanjo za pridobivanje novih delničar-jev. Naj ne bo nobenega Slo-venca v naši naselbini, ki bi se temu pozivu ne odzval. Vsakdo naj si v svoj program za leto 1926 zapiše tudi: Letos se mo-že v katerem si bode časniku, ram vpisati med delničarje Stavbinskega in posojilnega društva ter pričeti hraniti za bodočnost. Delnice so po \$100. Na delnice plačujete po 25c te-densko. Te delnice so zrele v šestih letih in treh mesecih. Delnice 12 1/2 tedensko so zre-le pa v 12 letih in šestih mese-cih.

Ne odlašajte, ampak se takoj vpišite v to prekoristno društvo. Vzemite delnic čim-več. Vsi odborniki društva vam bodo šli drage volje na roke ter vam dali vsa pojasnila, ki jih želite. Radi večje udobno-sti bo med to kampanjo tajnik imel urad odprt na svojem do-mu vsak večer od 7. do 8. ob so-botah pa od 4. do 5. popoldne. Toraj dana vam bo prilika, da pričnete hraniti. Ne pozabite, 20. serija se odpre z dnem 1. februarja. Pridite gotovo!

Se vam toplo priporoča Slo-vensko stavbinsko in posojilno društvo.

Math Ivanetich, tajnik.

POPRAVEK.

V dopisu iz So. Chicago, Ill. se je v zadnji številki urinila neljuba pomota. Za So. Chi-kaško bodočo slovensko šolo ni daroval Rev. Father Černe svo-te \$10, pač pa Mr. Frank Čer-ne iz So. Chicago, kar naj se blagovolji vzeti na znanje.

Samomori in nesreče v Sara-jevu.

Pred vojno so bili v Sarajevu samomori izredno redki, med domačim prebivalstvom skoraj neznani. Letos pa je bilo v me-stu 33 samomorov, izmed ka-terih je 12 slučajev "uspelo," dočim so 22 kandidatov, oziro-ma kandidatinj rešili! Raznih ne-zgod (tramvaj, avtomobili, železnica itd.) je bilo 16, med temi 6 s smrtnim izidom.

IT ALWAYS PAYS TO AD-VERTISE IN "AMERIKAN-SKI SLOVENEK".

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA."

(Dalie sledi.)

Koroški Slovenci in so-cialna demokracija.

Da pomenja socialna demo-kracija veliko nevarnost za ko-roško slovenstvo, o tem ne bo nobenega dvoma. Ljudstvo ob-narodni meji, koder se že sto-letja naprej ponemčuje, koder vera nima skoraj nobenega vpliva, da bi vzgajala, je do-stopna vsakomur, ki ga ščuva proti duhovniku in mu tolaži vesti s trditvijo, da greha ni in da je človeku prosto izživeti se. Socialistično gibanje se mora soditi z verskega stališča, z drugega se ne more. To ni več samo ekonomično vprašanje, ampak sega na vse strani glo-boko v vero. Socializem je ate-izem, je popoln materializem, ki se izvaja v ljudskem življe-nju. Liberalizem je bil ateizem v teoriji, socializem je ateizem v praksi. Koroško ljudstvo je bilo konservativno, verno še pred 50 leti. Zdaj se dela dolg pas ob nemški meji, ki bo ves prešel v socialistični tabor. Kako to? V "Arbeiterwille" pri-poveduje učitelj Lagerer tole:

"Leta 1901 pridem kot novo-pečen učitelj v Bistrico na Zili, v kraj, kjer ljudstvo govori slo-vensko, četudi nisem znal nobe-ne slovenske besede. Ker sem izšel iz socialnodemokratske mi-sleče družine, sem se kmalu u-domačil in sem iskal pristašev stranke, a zastoj. Ljudje so govorili drug jezik, razumeli so me, a jaz jih nisem, ker so se medseboj razgovarjali v ma-terinem jeziku. A kmalu sem spoznal, da le vlada v vasi sta-novsko nasprotje. Vršili so se strastni razgovori med kmeti in baltarji, kadar je bilo treba plačevati za občinska pota, šol-sko stavbo ter občinske pašni-ke. Za socialističnega učitelja je bila lepa priložnost. Najprej je bilo treba poiskati stika z organizacijo. Riese, odstavljen učitelj, je prišel v deželo in za-čel izdajati list "Volkswille". Takoj sem list naročil in kmalu je prinašal črtice iz Spodnje Zile, ki sem jih kot plašen mla-denič pošiljal. A list je bil nem-ski, ljudje ga niso znali brati in bil je kot socialističen na zlem glasu. Kmečko ljudstvo je te-daj videlo v takem listu nekaj ostudnega, sramotnega, nedo-pustnega. Le skrivši sem mogel dajati list malim obrtnikom in delavcem, in ti se niso upali da-jati list naprej. Ustanovili pa smo v zasebni hiši krajevno or-ganizacijo; bilo nas je 10 čla-nov, pri volitvah že 13 glasov. Iskali smo stika s Staro vasjo, Vratmi, Podklostrom, St. Jur-jem. ..." ("Arbeiterwille", 13. decembra.)

Aretacija komunistov v Za-grebu.

V zvezi z beograjsko afero "Rdeče pomoči" sta bila m. m. v Zagrebu aretirana Kamilo Horvatin in privatni uradnik J. Mišić. Pri njih so bili zaplenje-ni razni spisi, ki jih sedaj po-licija proučava.

Mojster: Kaj pa razume pod tem naslo-vom?

Lojze: To, da sedanji družabni red sma-tra, da kapital rodi vrednost.

Mojster: Kaj v resnici ne daje nobene vrednosti?

Lojze: Ne, kapital je popolnoma nepro-duktiven. Edini vir vrednosti je delo.

Mojster: Kaj pa je na tem ležeče, če iz-vira vrednost iz kapitala ali pa iz dela? Če imam 100 K v žepu, mi je pač vseeno, ako jih imam iz svojega kapitala ali pa iz dela.

Lojze: Kaj? Na tem je veliko ležeče. Pri sedanjem družabnem redu, kjer vlada kapitalistična produkcija, imajo lenuhi, ki samo kupone režejo, vso slast življenja: de-lavci pa, ki so si pravzaprav užitek zaslu-žili, morajo trpeti pomanjkanje. Ali ni v resnici na ta način postavljen vsak zdrav red na glavo?

Mojster: Torej naj v bodoče kapital ne bo več produktiven?

Lojze: Seveda ne! Saj že po svoji naravi ni produktiven; vsa vrednost izhaja iz dela.

(Dalie sledi.)

Obljubljena dežela Socialija.

(Konec.)

Grile: "Pokopališč seveda tudi nimamo. To bi bila nepotrebna potrata zemljišč. Pri nas pa je vse urejeno po načelih ljudskega gospodarstva in se je zato treba ogibati vseh nekoristnih izdatkov."

Kordeš: "Kakor vidim, je pri vas vse preračunljivo za kopčenje denarja. In ker je država edini delodajalec in so vsi delav-ci deležni dobičkov podjetja, morate imeti najmanj desetkrat tolike dohodke, kakor pri nas v Trstu."

Grile: "O, dragi moj Kordeš, kakšne poj-me imaš ti o Socialiji. V Trstu sem zaslužil več kot čevljar, kakor sedaj, ko sem v So-cialiji učitelj."

Kordeš: "Kako pa je to mogoče? Vaša ljudska država je vendar popolnoma ure-jena po načelih ljudskega gospodarstva, trde postave o zaslužkih in kapitalistična produkcija so odpravljene, dobiček podje-tij se razdeli; in ti ne zaslužiš več ko preje v Trstu? Kako je to mogoče?"

Grile: "Saj tudi ne gre! Sežgali te bodo, a ne pokopali; mogoče celo preje, kakor ti je všeč."

Kordeš: "Mene kar mrz pretresa, ako pomislim, da sem v Socialiji. Ko bi bil že vsaj zopet v Trstu pri ženi in otrocih!"

Grile: "To je pobožna želja, a zdaj je prepžnost. Stvar bi si bil dobrodu premislil predno si prišel v Socialijo!"

Kordeš: "Kako pa bi bil mogel le odda-ljeno misliti, da vladajo v Socialiji take raz-mere?"

Grile: "Če bi bil le malo pomislil, bi mor-al vedeti, da vse te stvari, ki sem ti jih po-vedal, niso nič drugega, kakor dosledni razvoj iz socialnodemokratskih načel in posebnost iz načela: vera je zasebna stvar."

"Tako, Lončar, jaz sem svojo zgodbo končal," je rekel Naglič.

"Ta enakost vseh v Socialiji je bila res usodopolna!" je pritrtil zamišljeno Lončar. "Tega si ne bi bil nikoli mislil, da mo-rejo izvirati take posledice iz načela, da je vera zasebna stvar. Veš kaj, Naglič, jaz o-stanem pri svoji veri. Če že nosim ime ka-toličan, hočem katoličan tudi biti. Nihče mi

naj ne očita, da sem hinavec. Z Bogom, rde-či socializem!"

KAPITALISTIČNA PRODUKCIJA.

Ključavničarski mojster Jereb je sedel v svojem stanovanju pri gorki peči in kadil iz dolge pipe. Bil je svoj čas navdušen rdeči socialist, pozneje pa si je stvar premislil in ni hotel o socialni demokraciji ničesar ve-deti. Zato mu ni bilo všeč, da je bil njegov bratranec, ki se je pri njem izučil ključav-ničarstva, socialni demokrat in se udeleževal njihovih shodov. Vendar ga pa ni ho-tel pri tem ovirati, ker si je mislil, da se v takem slučaju s silo doseže ravno nasprotno.

Tudi ta večer je šel Lojze k shodu, na katerem je predaval dr. Iks.

Ko je mojster Jereb še sedel pri peči, se je vrnil Lojze domov. No, ga je vprašal mojster, o čem pa je govoril danes dr. Iks?

Lojze: O kapitalističnem načinu proizva-
janja.

Lojze: Kaj pa razume pod tem naslo-vom?

Lojze: To, da sedanji družabni red sma-tra, da kapital rodi vrednost.

Mojster: Kaj v resnici ne daje nobene vrednosti?

Lojze: Ne, kapital je popolnoma nepro-duktiven. Edini vir vrednosti je delo.

Mojster: Kaj pa je na tem ležeče, če iz-vira vrednost iz kapitala ali pa iz dela? Če imam 100 K v žepu, mi je pač vseeno, ako jih imam iz svojega kapitala ali pa iz dela.

Lojze: Kaj? Na tem je veliko ležeče. Pri sedanjem družabnem redu, kjer vlada kapitalistična produkcija, imajo lenuhi, ki samo kupone režejo, vso slast življenja: de-lavci pa, ki so si pravzaprav užitek zaslu-žili, morajo trpeti pomanjkanje. Ali ni v resnici na ta način postavljen vsak zdrav red na glavo?

Mojster: Torej naj v bodoče kapital ne bo več produktiven?

Lojze: Seveda ne! Saj že po svoji naravi ni produktiven; vsa vrednost izhaja iz dela.

(Dalie sledi.)

Tvoj nedeljski tovariš.

Rev. J. C. Smoley

TEDENSKI KOLEDAR.

3. po razgl. G. — Jez. ozdr. hlapca, Math. 8.
 24. Nedelja — Timotej, škof in muč.
 25. Ponedeljek — Spreobrnitev Sv. Pavla.
 26. Torek — Polikarp, škof in muč.
 27. Sreda — Ivan Krizostom, škof.
 28. Četrtek — Flavijan, muč. Marjeta, dev.
 29. Petek — Frančišek Sales. škof.
 30. Sobota — Martina, dev. in muč.

TRETJA NEDELJA PO SV. TREH KRALJIH.

Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti.

Mat. 8, 2.

Dve krasni sliki nam podaja današnji evangelij.
 K Kristusu Gospodu prihaja gobavec in ga prosi: "Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti." In v Kafarnaumu prihaja k njemu vojaški stotnik in prosi Gospoda za pomoč za svojega hlapca: "Gospod, moj hlapec leži doma mrtvouden in se zelo muči."

Oba moža sta imela zaupanje v Gospoda, da jima bo pomagal, zato sta prišla k njemu in prosila.

Tudi mi, prijatelji, imamo čase, ko potrebujemo pomoči od zgoraj; potrebujemo pomoči v telesnih in dušnih potrebah in nadlogah. Kaj nam treba storiti?

Odgovor nam daje današnji evangelij: ZAUPAJMO V GOSPODA! K njemu se z zaupanjem obračajmo!

Premišljevati hočem z vami danes o zaupanju v Boga in vam pokazati: na čem to zaupanje temelji, in kako smo morali biti naše zaupanje.

Na čem temelji naše zaupanje v Boga?

Na dveh lastnostih: na neskončni božji dobrotljivosti in vsemogočnosti.

1. Na neskončni božji dobrotljivosti.

Ce hočem govoriti o božji dobrotljivosti, res ne vem, kje bi prišel. Celotno življenje Gospoda je slika njegove neskončne dobrotljivosti in usmiljenja. Pojdimo v duhu v Betlehem, tam najdemo božjega Sina, Kristusa ko malo, ubogo dete; zakaj je postal to dete? Iz neskončne ljubezni in dobrotljivosti se je rodil za nas. "Zveni ličar se vam je rodil," tako je ličar se vam je rodil, mi poginjal oznanjal angel v sveti noči.

Pojdimo v duhu na goro Golgota, tam leži Gospod na lesenem križu, pribit na njega z žebelji in umira. In zakaj umira? Sam je povedal: "Nikdo nima večje ljubezni kakor ta, ki da življenje za svoje prijatelje." O njegovi neskončni ljubezni, usmiljenju in dobrotljivosti pričuje vse, kar je storil, od jaslice pa do križa. Opozorim naj vas samo na nekatere dogodke: "Pridite k meni vsi, ki se trudite in trpite, jaz vas bom poživil, in boste našli pokoj svojim dušam." Pridite vsi, tako nam kliče; vsi, ki se trudite, ki trpite telesno ali dušno, jaz vam bom pomagal. "Jaz vas bom okrepil in v poživil," dal bom pokoj vašim dušam, tako nas vabi k sebi. In daval je ta pokoj. Prišla je Marija Magdalena, trpeča na duši, žena grešna, padla k Gospodovim nogam, in Gospod ji je rekel: "Zaupaj mi, tvoji grehi so ti odpušteni." V poslednjem trenutku se je obrnil razbojnik k njemu, in Gospod ga je potolažil: "Se danes boš z menoj v raj." Prihajali so k njemu ti, ki so trpeli na telesu: gluhi, mutasti, slepi, hromi, gobave, Gospod je vsem pomagal. Deset gobavcev je od daleka kričalo: "Jezus, Učenik, usmi-li se nas!" In Gospod jih je očistil. Ob cesti v Jericho je sedel slepec in beračil, ko je pa slišal da gre Jezus tod mimo, je vpil: "Jezus, Sin Davidov, usmi-li se me!" In Gospod ga je uslišal. Prinesli so k Gospodu mrtvoudnega, in Gospod ga je ozdravil: "Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom." In takih čudežev je nebrojno število; sv. evangelist Janez piše ob koncu svojega evangelija: "Mnogo drugega je pa še, kar je storil Jezus. Ko bi se pa to vsako posebej popisovalo, menim, da tudi ves svet ne bi imel prostora za bukve, ki bi se napisale." Vse to pa pričuje o ENI sami stvari: da je Bog neskončno dobrotljiv. Zato pravi gobavec v današnjem evangeliju: "Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti." Ako hočeš, pravi, kakor da bi hotel reči: Jaz vem, da mi hočeš le dobro, ker vem, da si neskončno dobrotljiv.

2. Naše zaupanje pa temelji dalje na božji vsemogočnosti. Vsaj je Jezus Sin božji. Vsa narava mu je bila pokorna. Bil je s svojimi apostoli na morju, nastal je velik vihar, tako da so valovi pokrivali ladjo. Polni strahu so prosili apostoli: "Gospod, reši nas, mi poginjal-

mo!" In Gospod je ukazal morju in vetrovom, in nastala je velika tišina. Ljudje so se začudeno vpraševali: "Kedo je ta, ki ukazuje morju in vetrovom?" Prišel je kraljev uradnik, kojega sin je ležal bolan v Kafarnaumu, in ga prosil, da bi prišel doli, in Gospod je ozdravil s edino besedo njegovega sina. Prišel je Jajir in prosil: "Gospod, moja hči je ravnokar umrla, pridi, položi svojo roko na njo, pa bo živa." In Gospod je prijel mrtvo Jajirovo hčerko za roko in rekel: "Deklica, vstani!" S svojimi učenci je bil na poti proti mestu Najm. Pred mestnimi vrati je srečal pogreb. Za rakvijo je stopala jekajoča mati. Ukazal je, da se sprevedo ustavi in rekel mrtvemu mladeniču: "Mladenič, pravim ti, vstani!" In vstal je mrtvec, in Gospod ga je vrnil materi. "Vse pa je obšel strah, in so slavili Boga." Ob Lazarovem grobu stoji Gospod, in Marta mu pravi: "Gospod, že diši, ker leži že štiri dni v grobu." Toda Gospod pravi: "Lazar, pridi ven!" Tako se je Gospod povsod pokazal got gospoda življenja in smrti. Radi te vsemogočnosti je prišel k njemu kafarnaumski stotnik, imel zaupanje v njegovo vsemogočnost, ki jo je izrazil s tako krasnimi besedami: "Gospod, nisem vreden, da greš pod moje streho, ampak reci le besedo, pa bo ozdravljen moj hlapec. Saj sem tudi jaz človek, ki je pod oblastjo, in imam vo-jake pod seboj." In rečem temu: "Pojdi!" in gre; in drugemu: "Pridi!" in pride; in svojemu hlapcu: "Stori!" in stori.

Kakor da bi hotel reči: Jaz ukažem svojim podložnim, pa store; pokažeš li ti, ki si vsemogočen, smrti? Pojdi, pa bo smrt šla, zato reci le eno samo besedo, pa bo moj hlapec ozdravljen.

Na tem torej temelji naše zaupanje v Boga: na njegovi neskončni dobrotljivosti in vsemogočnosti.

Kakšno pa bodi naše zaupanje?

Odgovor najdemo v današnjem evangeliju takoj pri prvem dogodku. Gobavec je prišel in prosil: "Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti." V teh besedah je obseženo zaupanje v njegovo dobrotljivost in usmiljenje, in isto čisto udanost v božjo voljo. Kakor da bi hotel reči: Gospod, zaupam v tvojo dobrotljivost, da boš storil, kar je za me koristno, stori z menoj, kar hočeš. Ako hočeš, me moreš očistiti.

Glejte, prijatelji, tako moramo biti naše zaupanje: vdano v voljo božjo.

Bog je vsevedoč, on ve več ko mi; on je najbolj moder, on ve, kako kaj storiti. In on tudi ve, kdaj našo prošnjo uslišati.

Njegovi volji se udajmo! Pogledimo na njega, kak zglede take vdanosti v božjo voljo nam je dal sam pred svojim trpljenjem v svojih smrtnih britkostih v vrtu Getzemani. Krvav pot je ptil in molil: "Oče, tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene;" in pristavil: "Toda ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi."

Tako zaupajmo tudi mi v Boga. Gospod, ako hočeš, in kakor ti hočeš. Ti si vsemogočen, ti moreš vse; ti si neskončno dobrotljiv, ti boš storil, kar je meni koristno, v tvojo sveto voljo se vdavam, v te popolnoma zaupam.

To hoče Bog od nas, in tako bo za nas tudi najbolje!

Zaupajmo vedno v Boga! Naj se godi, kakor se hoče, k njemu se vedno zatekajmo. In če Bog ne vzame od nas našega trpljenja, bodimo prepričani, da ima Bog z nami svoje posebne namene. Njegova sveta volja nas je godi vedno, kakor molimo dnevno v Očenašu: "Zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih tako tudi na zemlji." Amen.

SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO

se vrši na najboljšem francoskem parniku PARIS, ki odpluje iz New Yorka na 1. MAJA 1926.

Za potnike tega potovanja bodo na parniku in na vlaku prirejene posebne ugodnosti. Poleg tega bo spremljal izkušen uradnik banke potnike prav do Ljubljane in skrbel za udobnost potnikov, zlasti bo imel na skrbi njih prtljago. Vsak rojak je vabljen, da se pridruži. Potniki bodo dospeli domov v najlepšem času. Izrabite to priliko. Priglasite se čim prej! Za nadaljnja pojasnila o skupnem potovanju, kakor tudi glede drugih potovanj, pišite na:

SLOVENSKO BANKO
 ZAKRAJSEK & ČESARK
 455 W. 42d ST., NEW YORK, N. Y.

Obrnite se na našo banko tudi: Kadar pošiljate denar v stari kraj bodisi v dinarjih, dolarjih ali drugih valutah; Kadar hočete dobiti denar iz starega kraja; Kadar ste namenjeni dobiti kako osebo iz starega kraja; ali Kadar imate opravka s kakšno drugo zadevo v starem kraju.

Kodaki in Kamere
 1753 W. 21st Street in Wood
 CHICAGO, ILL.

Izvrstni sladoled — mize za goste.

se priporoča rojakom za naročila premoga, katerega priplam na dom. Prevažam pohištve ob času selitve in vse kar spada v to stroko.

Pokličite me po telefonu!
 2018 W. 21st Place
 CHICAGO, ILL.
 Phone: Roosevelt 8221.

MISTERIJOZNI ZLOČIN V BOGATIČU RAZJASNJEN.

Poročano je med dnevnimi vestmi, da je bil v trgu Bogatiču pri Šabcu v Srbiji na skrivnost način umorjen tamkajšnji poštni upravitelj Vladimir Nikolič, ki je šele pred tremi dnevi nastopil svojo službo. Našli so ga v uradu mrtvega s prestreljenim senčcem, poštna blagajna pa je bila popolnoma izropana in je bilo ukradeno iz nje nad 76.000 Din. Dogodek je vzbudil v trgu tem večjo senzacijo, ker tamkaj že desetletja ni bilo nobenega uboja ali umora.

Močno osumljen, da je izvršil zločin, je bil bivši poštni upravitelj Dragan Nedič, ki je bil odpuščen iz službe radi večje poneyerbe. Oblasti so popolnoma pravilno domnevale, da ni nihče drugi morilec nego Nedič, izvršil je svoj zločin samo radi tega, da se polasti denarja in pokrije z njim primanj-kljaj, ki ga je pustil v poštni blagajni. Nedič je bil že prvi dan aretiran in so našli v njegovem hlevu skritih preko 126.000 Din. Kljub temu, da so obstojale proti njemu zelo obtežilne okolnosti, pa je trdovratno tajil vsako krivdo in izjavil, da je bil usodnega dne v Šabcu. To je sicer odgovarjalo dejstvu, toda Nedič je previdno zamolčal, da se je ponoči iste-ga dne vrnil v Bogatič in potem izvršil zločin. Na povratku ga je namreč opazil neki seljak, ki je to takoj javil oblastem.

SLOVEČI "METNIŠKI" FOTOGRAFIŠT

Phone: Canal 2534

Nemecek
 1439 W. 18th St.
 CHICAGO, ILL.
 IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!
 SVOJ POKLIC VRŠI ŽE S 36-LETNO IZKUŠNJO!

JOS. HLAVATY
 zanesljivi lekarnar
 Zdravniške recepte izvršuje točno.

Zaloga fotografskih potrebščin. — Prinesite k nam filme v izdeljavo.
 Kodaki in Kamere
 1753 W. 21st Street in Wood
 CHICAGO, ILL.
 Izvrstni sladoled — mize za goste.

Slovenske Grafofonske Plošče ZA PREDPUSTNO ZABAVO

POLKE, VALČKI, KORAČNICE, MAZURKE itd.

3777—Veselim se, polka, igra kranjska godba.—b) Režika, valček, kranjska godba.
 1626—Nov štajerski ples, štajerski, kmetska godba.—b) Štajerska polka, kmetska godba.
 24026—Bela Ljubljana, valček, harmonika z orkestrom.—b) Zlate sanje, polka, harmonika z orkestrom.
 24027—Kratca, polka, harmonika z orkestrom.—b) Gorjanski valček, harmonika z orkestrom.
 1609—Držimo skupaj, hitra polka, kmetska godba.—b) Sezidal sem si vinski hram, petje.
 3776—Spominjamo se Ljubljane, ples, kranjska godba.—b) Pogladski sanovi, kranjska godba.
 3596—Ti si mila moja, valček, harmonika.—b) Ko sem k njej prišel, dvoglasno petje.
 3594—Ljubi Janez, polka, kranjska godba.—b) Visoka je gora, dvoglasno petje.
 3741—Vesela poskočnica, polka, dve harmoniki.—b) Na planinah, dvoglasno petje.
 24018—Lepa naša domovina, vojaška godba.—b) Slovenska koračnica, vojaška godba.
 24035—Radetzkij koračnica, vojaška godba.—b) Pod dvojnimi orlom, vojaška godba.
 24037—Spic-polka, harmonika, kitara in banjo.—b) Pol-šoti, harmonika, kitara in banjo.
 24038—Clevelandka polka, harmonika, kitara in banjo.—b) Na Marjance, harmonika, kitara in banjo.
 24044—Holchaker-marš, harmonika, kitara in banjo.—b) Kranjski valcer, harmonika, kitara in banjo.

PETJE, ENOGLASNO IN VEČGLASNO, TER SMEŠNICE.

7994—Pastirček, petje kvartet "Ljubljana".—b) Kozarček, petje kvartet "Ljubljana."
 6137—Sijaj, sijaj solnce, petje moški kvartet.—b) Ponočni pozdrav, tenor solo.
 3258—Regiment, dvoglasno petje.—b) Sem slovenska deklica, dvoglasno petje.
 3259—Vsi so prihajali, dvoglasno petje.—b) Divja rožica, dvoglasno petje.
 4689—Na tujih tleh, dvoglasno petje.—b) Ko bi moj ljubi, dvoglasno petje.
 24002—Naš maček je ljubo imel, moški kvartet.—b) Po celi vasi lučke ni, kvartet.
 24008—Ko pridemo na sred vasi, moški kvartet.—b) Prav lepo mi poje črni kos, kvartet.
 24015—Ciganska sirota, moški kvartet.—b) Je pa davi slanca padla, moški kvartet.
 6121—Kako je Jerala frajtar postal, smešnica.—b) Na shodu, smešnica.
 4992—Družinske sladkosti, smešni prizor.—b) Od kod je Špela doma, smešno pripovedovanje.

CENE:—Posamezna plošča stane skupno s poštnino 25c.—7 plošč stane \$5.00.—14 plošč \$9.00.—20 plošč \$12.00.—Vseh 24 plošč pa pošljemo za \$14.00.

Prvo ime pri številki je ena stran plošče, b) znači drugo stran plošče. Izrežite ta oglaš, zaznamujte katere plošče naročite in ga pošljite nam s svojim natančnim naslovom. V zalogi imamo tudi grafofonske igle nove vrste. Vsaka igra 10 komadov. 150 igel stane s poštnino 50c, 350 igel stane \$1.00.

Pišete nam lahko slovensko ali angleško.

Z vsakim naročilom, ki presega \$3.00, pošljemo lep stenski koledar zastoj.

Jugoslav American Corp. 455 W. 42nd St. New York, N.Y.
 (Prej Jos. Vogric.)

Ravno ta izjava seljaka je bila za Nediča usodna. Uvidel je, da zanj ni več izhoda in končno priznal svoj zločin. Izjavil je, da je pravi morilec poštni sluga Milosav Martinović, on sam pa soudeležen pri umoru. Že pred prihodom novega poštni upravitelj Vladimir Nikolič, ki je šele pred tremi dnevi nastopil svojo službo. Našli so ga v uradu mrtvega s prestreljenim senčcem, poštna blagajna pa je bila popolnoma izropana in je bilo ukradeno iz nje nad 76.000 Din. Dogodek je vzbudil v trgu tem večjo senzacijo, ker tamkaj že desetletja ni bilo nobenega uboja ali umora.

Močno osumljen, da je izvršil zločin, je bil bivši poštni upravitelj Dragan Nedič, ki je bil odpuščen iz službe radi večje poneyerbe. Oblasti so popolnoma pravilno domnevale, da ni nihče drugi morilec nego Nedič, izvršil je svoj zločin samo radi tega, da se polasti denarja in pokrije z njim primanj-kljaj, ki ga je pustil v poštni blagajni. Nedič je bil že prvi dan aretiran in so našli v njegovem hlevu skritih preko 126.000 Din. Kljub temu, da so obstojale proti njemu zelo obtežilne okolnosti, pa je trdovratno tajil vsako krivdo in izjavil, da je bil usodnega dne v Šabcu. To je sicer odgovarjalo dejstvu, toda Nedič je previdno zamolčal, da se je ponoči iste-ga dne vrnil v Bogatič in potem izvršil zločin. Na povratku ga je namreč opazil neki seljak, ki je to takoj javil oblastem.

ANTON WENCEL
 naslednik Frank Grill-a
 1818 WEST 22nd STREET
 Chicago, Ill.

Razvažna mleko na dom točno vsaki dan. Edina slovenska mlekarica. — Slovenci podpi-rajte slovensko podjetje.

Ali vam je ljubo vaše zdravje?

THE BOSTON SPECIAL
 Ako Vam je, tedaj ne zane-marjajte Vaših zob. Mi imamo najboljšega specialista za plošče v državi, ki dela v našem uradu. Vsako delo jamčimo. Krona in umetno zobovje za polovično ceno.—Pridite in ne odlašajte.
 Boston Dental Co.
 3009 East 92nd Street
 So. Chicago, Ill.

Ustanovljeno 1890. Phone, Canal 3475

"GLAVNI STAN MUZIKALIJ"
 THOS. KOSATKA & CO.
 1425 WEST 18th ST., CHICAGO, ILL.

Velika zaloga vsega, kar rabite pri godbi: Violine, kitare, banjo, fonograf, radio. — Slovenske plošče in role za piano.

Pridite in prepričajte se, mi Vas zadovoljimo.

Kdo ni koledarja prejel?

SEDAJ JE ČAS, DA SE PRIGLASI VSAKDO, KDOR ŠE NI NAŠEGA ŠTENSKEGA KOLEDARJA PREJEL! Naj si bo, da ga je naročil ali pa da ga kot odjemalec pričakuje in ga ni prejel.

Nekaj jih imamo še v zalogi in sedaj lahko nadomestimo z njimi, oglasite se takoj. Nekaj jih je nam pošta vrnila; naj se oni, kateri ga je naročil in ga mogoče radi pomote naslova ni prejel, oglaš. Mi prav radi to nadomestimo, tudi ako se je kateremu to v prejšnjem času dogodilo. Pišite ali se pa zglaste:

A. GRDINA IN SINOVI

1053 E. 62nd STREET ALI V PRODAJALNAH ZA POHIŠTVO: CLEVELAND, O.

KRIZEV POT

ROMAN ČEŠKEGA DUHOVNIKA.

PREVEDEL VOJTEH HYBASEK.

"Da, ko bi ga imel!" je vzdihnil koprneče. . . Kupil bi si sedaj zanj morebiti zdravje, podaljšal si življenje — preskrbel mater — toda nima ga, nič nima. . . Sklenil je svoje gole, prazne roke — in žalosten je dolgo, nepremično sedel. Čutil je vso težo siromaštva.

X. postaja.

Neizrečno žalostni dnevi so prišli nad vrbiško župnišče. Nastanil se je v njem zločesti gost: bolezen.

Gospod župnik je bil bolan. Četudi je ugovarjal, skriti tega ni mogel. Govoril je s čimdalje večjim trudom, najprej je bil samo hripav, pozneje je le hrkal in nazadnje je izgubil glas popolnoma. Glasilice niso dajale več niti zvoka — samo šepetal je.

Bilo je ginljivo, da bi se zjokal, kako se je sporazumjeval z materjo. Njegovo staro roditeljico je polagoma zapuščal en čut za drugim — kakor ptici gorečo hišo. Uglušala ji je luč oči in pešal sluh. Že več let si moral precej glasno govoriti z njo, da te je razumela, na, in sedaj je Jurij izgubil glas. Ni ga razumela niti takrat, kadar je prilonila s sivimi lasmi pokrito uho prav k njegovim ustom. Z znamenji ji je torej razodeval, česa potrebuje — ali srce, srce mu je krvavelo pri tem.

Videl je njene prijazne oči, ki so se z ljubeznijo upirale v njegove skorjave ustnice, da bi iz njih uganile njegovo željo, videl je njene roke drhteče hrepenjenja, da mu kar najbolje postrežejo. . . in slišal njen skrbni glas, vprašajoči, poizvedujoči, kako je, kje ga boli, če je spal, in še tisoče drugih podrobnosti.

Ni pa slišal ne videl, kako se prijema njegova mati v obupnem joku za osivelo glavo in na goli zemlji kleče molí: "Kaj hočem še tu na svetu — poklič me, ljubi Bog, poklič k sebi. Uboga sem, od dolgega življenja upehana; vzemi moje zdravje in daj ga — daj ostanek mojega življenja njemu tamle zraven — mojemu otroku!" — In kazala je z roko na zid, za katerim je ležal bolni Jurij.

Žalost je napolnila celo župnišče in okolico. Gospod župnik ni hodil v šolo, ni poučeval, ni pridigal. Lazil je po župnišču kakor senca in je imel samo še tiho sv. mašo. Zdravil se je. Na njegovi mizi je stal mali aparat, s katerim je vdihaval borovo olje in sol. Zraven je stala steklenica ribje masti s kavno žličico in nekaj lepih, belih škatic s praški.

Noge so ga bolele, kašelj ga je mučil in na bledem čelu so se blestele kapljice potu.

"Meran, Meran," mu je zvenelo neprestano v ušesih; samo na to je vedno mislil, ni se brigal več za nič, kar ga je poprej toliko zanimalo. V njegovi sobici so ležali časniki in knjige nerazrezane, še v poštnih zavetkih, kakor jih je pismonoša prinesel; za okni so mu venele nezalite cvetlice in droban kanarček v kletki ga je zastoj čakal, zastoj klical in s kljunčkom tolkel ob kletko, zastoj pel in kričal. Ničesar mu ni prinesel, ni ga niti pohvalil niti pokaral. Jurij je postal brezbrizen za vse.

Samo malce se je nasmešnil, ko je zvedel, da ni dobil župnije, za katero je prosil. Le eno upanje je v njem sedaj gorelo s plamenom — Meran!

Bližala se je pomlad, ko je Jurij vzel polo močnega papirja in napisal nanjo prošnjo za dvomesečni dopust, da gre v Meran, za na-

mestnika za ta čas in nazadnje prošnjo za denarno podporo.

"Beračim" — je žalostno zašepetal, ko je odložil pero in odposlal pismo. Potem je dolgo živel v mrzlični napetosti. Čas mu je le počasi potekal in niti dočakati ni mogel ure, ko je navadno prišla pošta. Željno je segal po prinesenih uradnih dopisih in urno jih je odpiral. Tako hrepenel je čakal rešitve svoje prošnje. . .

Potekali so žalostni dnevi — pa še žalostnejši so imeli priti. Kakor bi se izgledli iz uradnega, trdega ovitka, ki je vseboval odgovor na njegovo prošnjo. Dolgo ga je pričakoval, veselil se ga, hrepenel po njem, — in sedaj, ko ga je držal v suhih, mrzlih prstih, mu je bilo hudo, da je že prišel da ničesar več ne more z veseljem pričakovati. . .

Se enkrat je prebral suhoparne besede uradnega sloga ledeno mrzle, lepopisno napisane, somerno razvrščene v štirih vrsticah na pol pole cenega papirja:

Po sodbi zdravnikovi bode Vaša bolezen trajala dlje časa, zato se pozivljete, da vložite prošnjo za začasni pokoj.

"V pokoj!" je vzdihnil na tihem in s trudom se je dvignil iz pletenega stola, s tem papirjem v roki je hodil nekaj časa po svoji sobici. Tako je vselej delal, kadarkoli je intenzivno razmišljal o važni zadevi.

"V pokoj! — Odpovedati se župniji, resignirati na beneficiji, ki me je z materjo preživljala," — in zopet je stopil malo naprej.

"Da, preživljaj, preživljaj." — se je ustavil zopet, — "dokler si bil zdrav in si mogel delati — a sedaj? Zakaj bi te preživljaj, zakaj? Ali moreš kaj delati? Učiti? Pridigovati? Previdevati? Spovedovati?"

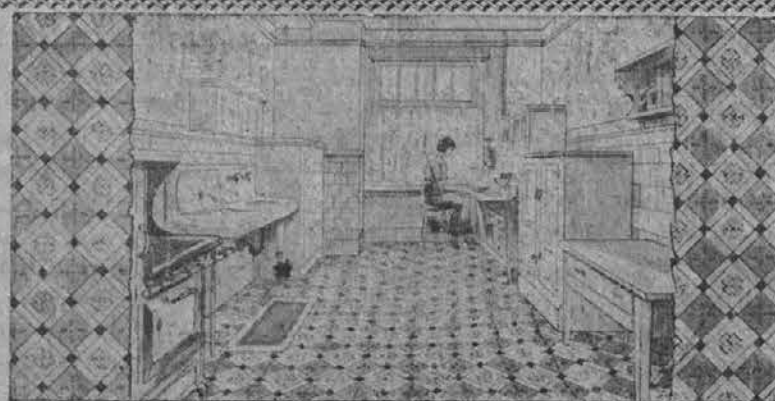
"Ne, nič ne morem več," si je sam odgovarjal in njegov čut za pravico mu je govoril, ga silil k spoznanju, da je to popolnoma prav in edino mogoče, da gre v pokoj.

"V pokoj!" — se je vnovič zdrzil in pristopil k oknu. Z vlažnimi, leskečimi se očmi je bolešno zrl ven v prazni svet. V tem trenutku je videl, kako se mu za vselej odmika to, v čemer je iskal vso svojo srečo: šola — cerkev — prižnica — župnija — vsa dušnopastirska služba. Bilo mu je, kakor da stoji tu oropan obleke, siromašen, nag, ubog. . . kakor da mu ugašajo zvezde na obzoru življenja in kakor da jih nevidna roka meče iz višav na tla, črne, ugase —

"Ali pa gre vsak duhovnik, ki je nezmožen za delo, v pokoj?" — se je v njem vzbudilo zopet vprašanje in pred očmi se mu je pojavil stari osemdesetletni starček, proš nekega kapitalja. . . Ni mogel več ven iz hiše, tudi maševal ni več, — bil je slep — in vendar je še vedno prejemal nekaj tisočakov iz svojega beneficija!

O, kako jih je hvalil, kako mu je ugajala ta njihova rahločutna, nežna obzirnost, da starčka niso silili k resignaciji, da ga ne bi užalili. In z njim? kako ravna z njim? Niti te borne fare mu ne puste. . .

"In kaj bom delal kot penzionist?" mu je šinilo v glavo ob drugi priliki — "e, saj bom menda umrl," je mahnil z roko, — "in če ne umrjem?" mu je zopet rinilo vsiljivo vprašanje v možgane.

Zakaj se mučite!

S POKLADANJEM LINOLEUMA, KO VAM MI TO STORIMO, NE DA BI VAM BILO TREBA PLAČATI!

Velike važnosti je, kako se linoleum položi, da dalje ostane poraben. Naši eksperti rešijo vprašanje polaganja linoleuma za vas. Baš sedaj imamo veliko zalogo krasnih vzorcev po različnih cenah. Pustite, da vam postrežemo takoj. Cene so 85c za štirjaški jard, \$1.00, \$1.50 in \$2.00.

EICHOLZER & CO.

MAIN STREET,

FOREST CITY, PA.

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedno na staro poznano veletrgovino.

Ako hočete Vaše domove opremiti s trpežnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se tako pohištvo prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite isto kupiti h

W. SZYMANSKI

VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

Pristopajte

— k —

PRVI, NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI SLOV. KAT.

PODPORNI ORGANIZACIJI

Kranjsko -- Slovenski Katoliški Jednoti

Posluje že 32. leto. V tej dobi je dosedaj že izplačala raznih podpor v znesku

\$2,634,287.00

TA JEDNOTA JE SOLVENTNA ALI NAD 100-PROCENTNA.

Ima 163 krajevnih društev širom držav.

Njeno premoženje znaša \$1,442,526.09.

Članstva v obeh oddelkih šteje 27,500.

Glede pojasnila za pristop vprašajte kakega uradnika (co) našega krajevnega društva. — Glede ustanovitve novega društva (8 članov zadostuje) pišite na glavnega tajnika: Jos. Zalarja, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Nagrada za ustanovitev znaša \$20.00.

VAŽNO! TEKOM PONOVRNE KAMPANJE JE PROST PRISTOP V JEDNOTO!

KATOLIŠKI SLOVENCİ, PRISTOPAJTE K NAŠI K. S. K. JEDNOTI!

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Veselja cel koš, ali kaj?

Mr. A. Grdina je na shodu v Springfieldu, Ill., omenil, da od nekako 3000 Slovencev pripada k cerkvi le 13 glav. V naprednem taboru bržkone tega še sami niso vedeli, ker pač ne vejo, kaj so in kam pripadajo, in zato je zdaj veselja cel koš. Nekaj jih mora pa le tudi akribeti pri tem veselju. Shod bi utegnil imeti kake uspehe v povečanju številke 13, zato pa govori F. P. v Prosveti o — klerikalnem cirkusu. In da veliko veselje malo bolj drži, mu prideja veselo novico o Debsovem shodu v Auburnu. "Kaka razlika," veselo vzkligne, "tu katoliški shod, veliko govornikov, peščica poslušalcev. Tam samo en govornik, nabito polna dvorana poslušalcev."

Število je toraj veliko in veselje tudi. A kakšno je to veliko število? F. P. pravi: "Poznam starše, ki se trkajo na prasa za svojo naprednost, ob vsaki priliki zabavljajo čez vero in duhovnike, otroke pa pošiljajo v cerkev in pravijo: to je za otroke." Takih mešč vseh privoščim še nekaj tisoč, in veselja nad takimi poslušalci tudi še deset košev.

Včasih zasvetlika, morda celo nehoti.

Skrayne previdnosti je treba pri izvajanjih raznih "znanstvenikov," kakor jih podajajo v časopisih ali raznih revijah. Pogostoma ni ravno znanstvo ali resnica namen, temveč želja ugajati javnemu mnenju in vzbujati občudovanje. Resnica, ki ravno ne dopade, je pri tem pravi revček Andrejček.

Morda bolj nehoti pride mestoma resnica na dan. Neke palčki (pigmy) na Novi Gvineji se smatrajo kot "missing link" pri gotovih evolucionistih. Albert

Rebel, ki je šel na Novo Gvinejo z ekspedicijo Smithsonian ustanove, je prišel s temi palčki v ožjo dotiko in pravi: "Palčke lahko imenujemo 'opične ljudi,' ker njih življenske razmere niso dosti nad opičnimi." To je eno. Pa omenja v svojem poročilu dalje, da "je bil presenečen o dejstvu, ker so palčki nekoč imeli precej visoko (a high state) civilizacijo, kakor je razvidno od ostankov umetnosti in pisave v abecedniku, ki je le njim znana." Toraj ne gre navzgor pri njih, temveč navzdol je šlo. V poročilu se dalje glasi, "da je Rebel po svojih raziskavanjih prišel do prepričanja, da so palčki degenerirali skozi stoletja, dokler niso dospeli do svojega sedanjega stališča, ki ni dosti nad živaliskim."

Ali ni razvidno iz mnogih poročil iz raznih slovenskih naselbin v Ameriki, da so mnogi Slovenci prav pošteno "podivjani," toraj šli tudi navzdol?

Pri laseh privlečeno.

Delavska Slovenija mora sovrati tudi ruske pope, saj bi drugače ne bil list slovenskih komunistov. Baje si zdaj ruski pope strižejo lase in brade, in pravi slovenski komunist, da izgleda, "kakor bi se ruski pope bali, da jih delavci ne prično vleči za brade." Ako jih dozdaj ruski delavci niso, so za

to pripravljeni slovenski komunisti, saj bodo v srdu do "popov" gotovo ruske prekašali. Na tapet morajo priti seve tudi katoliški "bratci po — Adamu??" On bo seve samo bratec po "afnu."

V zadevo vtakne tudi papeža in posojilo, ki ga je najel v Ameriki. Papež ni dobil niti centa, ker je prokel boljševice, kar je najel, je najel za zidavo ameriškega zavoda v Rimu, in bo plačal pošteno tudi nazaj. V zadnjem času, kakor poročajo časopisi, se prav sumljivo gnetejo okoli Wall Streeta razni ruski "antikapitalisti," da bi dobili kako posojilo. Ako ga, ali bodo tudi pri povračilu tako vneti?? Dozdaj so na razne opomine odgovarjali: "Ničevno." Ko je papež dal iz "malhe" za stradujočo Rusijo milijone, se komunisti čez to malho niso prav nič pritoževali, zdaj morajo pa pri vsaki priliki zahvaljati. Pa vem, da je zabavljanje bolj privilegij slovenskih komunistov.

Ali je kikka, ali so hlače?

Z gospe Frances Sinkovec, Breezy Hill, Kans., sva imela že nekaj pomenkov. V dopisu v št. 293 Prosveta pravi, da je bila zadnja zgodba o bovskih biljah prav zabavljiva. . . zabave je več kakor v šovu za 50 centov, kar sem spoznala že pri tem, ko sem brala dotični list (meni A. S.). Bilo je smeša za počit (iblski izraz!) in iz srca smo se smejali skoro vsi. . . Človek bi moral po taki pisavi soditi, da je bila storija o biljah iz laške Rezije vsaj — imenitna. Pa se Frances Sinkovec trudi z dolgim dopisom na vse pretege, da bi dokazala ravno nasprotno in se tako sama bje po zobeh.

Pa pustimo dopis, saj se suče okoli tega, česar je srce polno. Usta morajo prekipevati o smešenju pekla, "kjer je ples, petje, rajanje in vse na razpolago, ne pa stok in škrtanje z zobmi. . ." Samo malo še potrpite, pa boste dosti vedeli prav o vsem, kar zdaj zasmehuje, saj je še časa dosti.

Poraja se mi neki sum. Ali je imela Frances Sinkovec hlače Jože Zavertnika, ali je imel Jože Zavertnik janko France Sinkovec, ko se je ta dopis stuhljal?

F. Sinkovec pravi: "Pred nedavnim sem se mudila v sosedni naselbini. . ." Pa se morda niste vi, g. Zavertnik, mudili v Breezy Hill? Čudno, da rajhenburška Mrs. Sinkovec govori prav po "iblsko" . . . za počit. . . da ve, da pravijo ljubljancje "avto-rejta", da kliče "bravo," ki je v navadi pri ljubljanskih železničarjih. . . Šmentana kikka, ki je utegnla skočiti v hlače!

Želim pa vsekakor posestnici kikke, ali imejtelju hlače veselo novo leto, dasi bo malo prepozno, pozno pa, a ne prepozno, utegne priti lastna skušnja o peklenški in tudi o nebeški šali.

Naročniki in prijatelji lista naj skrbno, da pride "Amer. Slovenec" v vsako slovensko hišo!

NA MILIJONE ljudi bi ne bilo danes brez las, ko bi vsaki ob pravem času rabil Wahčičevo Alpen Tinkturo, katera je najboljša in uspešna na svetu za proti izpadanju in za rast las.

Bruslin tinktura zoper sive lase, od katere postanejo lasje popolnoma naravni. Dalje imam najbolj uspešna zdravila, kot za rane, opekline, bule, urlove, kraste, grinte, lišaje, solnčate pike in prahute na glavi, za revmatizem ali trganje, kurje oči, bradavice, poine noge itd. Kateri bi rabili moja zdravila brez vsehpa mu povrnen denar. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ.

1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio

Katoliška

Tiskarna

SE PRIPOROČA V NAKLONJENOST

—vsem slovenskim društvom in organizacijam,
—vsem slovenskim trgovcem in obrtnikom,
—za vsakovrstna tiskarska naročila.

—Naročila izdelujemo lično, točno in hitro,
—naše cene so vedno med najnižjimi,
—poizkusite in prepričajte se.

—Naša specialiteta so zlasti društvena dela,
—društvena pravila, in vse druge tiskovine,
—izvršujemo prestave na angleško in obratno.

KADAR RABITE KAKIH TISKOVIN, PIŠITE VEDNO NAJPRVO NA SVOJO KATOLIŠKO TISKARNO:

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET,

CHICAGO, ILL.